

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Som forslagsstillerne ved, har regeringen ført drøftelser med livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne om, at disse i en 5 års periode skulle investere 20 pct. af deres årlige aktivforøgelse på risikovillige vilkår i betalingsbalanceerhvervene. Som bekendt er disse drøftelser endt negativt, og regeringen overvejer herefter situationen, hvilket naturligt er. I overvejelserne indgår også spørgsmålet om en eventuel beskatning af livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne.

Det rejser imidlertid meget store problemer, og jeg tror ikke, at man kan løse disse meget store problemer på en sådan måde, som anvises her. Jeg tror, at det kræver meget dybere overvejelser, inden man i givet fald kunne gribe til en beskatning, og jeg er også i tvivl om, hvorvidt metoden overhovedet er praktikabel, når det kommer til stykket.

Stavad (S):

Det beslutningsforslag, SF har stillet, rører ved en problemstilling, som jeg er sikker på folketinget ikke kommer uden om at beskæftige sig med. Lad os først se på baggrunden for selve problemstillingen.

Samfundet har i høj grad brug for en opsparring for at kunne udvikle sig, således at der kan blive kapital til nødvendige investeringer, men de nuværende regler indebærer, at pensionskassemidler af forskellig art opnår en realvækst på 6–10 pct. p.a. – altså ud over inflationen – som ikke undergives nogen form for løbende beskatning. Hvis vi intet foretager os, vil vi opleve pensionister, der vil opnå pensioner, der er 2, 3, ja, helt op til 4 gange så høje som den løn, de pågældende har optjent i den erhvervsaktive alder. De beløb, der er opsparet, har ingen værdi i sig selv. Kun såfremt de opsparede beløb anbringes, så de er med til at skabe en større produktion, vil de have en reel værdi. I modsat fald vil de indebære et forøget skatetryk, en stærkere inflation eller et forøget betalingsbalanceunderskud – måske alle tre ting på én gang.

Jeg er dog ikke overbevist om, at den måde, som forslagsstillerne gennem beslutnings-

forslaget har anvist, er den rigtige løsning på problemet. Det, der volder problemer i denne sammenhæng, er nemlig ikke rentens højde, men først og fremmest realrenten, altså forskellen mellem inflation og rente. Ser vi på realrenten over en længere periode, vil vi konstatere, at den langtfra har været konstant. Det må samtidig bemærkes, at realrenten de sidste 5–6 år har været meget høj, nemlig 8–9 pct. Den løsningsmodel, der således med retfærdighed kan anvendes, bør baseres på overvejelser om en beskatning af realrenten.

En sådan løsning indebærer samtidig, at pensionskassemedlemmerne ikke får forringet deres pension i forhold til de forventninger, der med rimelighed kan stilles til en pensionsordning, idet det aldrig har været tanken, at pensionskassemidler skulle opnå en realtilvækst som den, vi har oplevet i de senere år. Det er ikke kun os som ansvarlige politikere, der er bekymrede for udviklingen på pensionsområdet. Også Nationalbanken er kommet med advarende udtalelser, hvilket også bør gøre indtryk på borgerlige politikere. Det plejer i hvert fald at være noget, man lægger vægt på.

Vi er i øvrigt meget enige med forslagsstillerne i – som det er anført i bemærkningerne – at en beskatning af værditilvæksten ikke løser alle problemer, men at der også kan være grund til at se på andre problemstillinger i den sammenhæng. Også det bør dog gøres med en rimelig hensyntagen til bestående aftaler.

Forslagsstillerne foreslår i bemærkningerne, at det indbragte provenu anvendes til at forhøje folkepensionen og til foranstaltninger til forbedring af beskæftigelsen og betalingsbalancen. Forslaget kan umiddelbart have vores sympati, men det må vist siges, at forslagsstillerne ikke helt har forstået de pengepolitiske og finanspolitiske sammenhænge.

Som det er fremgået af det, jeg har sagt, har vi stor sympati for ideen bag det fremsatte forslag, men stiller os tvivlende over for den anviste løsningsmodel.

Må jeg samtidig erindre om, at skatteministeren har nedsat et udvalg, der skal belyse den såkaldte renteskatteordning. Vi håber, der her vil vise sig muligheder for at løse værditilvækstproblemet, hvorfor jeg ikke kan tilsige socialdemokratiets støtte til forslaget på det foreliggende grundlag.